

QUAESTIONUM

DE ADIECTIVIS GRAECIS, QUAE VERBALIA DICUNTUR,

PARS TERTIA.

Scriptit Professor Dr. H. Moisisstzig.

Alius alio plura invenire potest, nemo omnia.
Ausonius.

Quaestionum, quas annis superioribus de adiectivis graecis instituimus, quae verbalia dicuntur, tertiam partem edere hac scribendi opportunitate quum animum induxissemus, Platone, Herodoto, Thucydide, Xenophonte, toto poetarum choro pervestigatis, ad oratores in iisque ad Demosthenem potissimum, principem illum, nos conferre visum est, ut tota deinceps graecitate recensita probatas regulas in medio poneremus. Quo facto, quoniam, quum de inculpta illa atque deserta grammaticae parte bis iam sententiarum rationem proposuerimus, praefandi non est locus, statim ad rem ipsam transeamus.

Particula I.

Adiectiva verbalia in *τέος* exeuntia.

Usus horum vocabulorum quum apud Demosthenem perrarus sit — non plura, quam quinquaginta inveniuntur — tum acervatim bis terve summum ea reperias. Cuius rei causa, quum illa adiectiva sermonum sint levioris momenti, haud dubie in sublimitate, impetu, gravitate scriptoris quaerenda. In lexicis desideratur: ἀποψηφιστέος Androt. 606. Variandae orationis causa quae sint substituta, in his cernas: εἰ δ' ὁ μὲν, ὡς αἰεί, τι μείζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν, ἐγνωκῶς ἔσται, ὑμεῖς δὲ, ὡς οὐδενός ἀντιληπτέον ἐρρώμενος τῶν πραγμάτων σκοπεῖσθε, εἰς τί πότε ἔλπις ταῦτα τελευτῆσαι. ol. 1, 13. πρῶτον μὲν τοίνυν, τριήρεις πεντήκοντα παρασκευάσασθαι φημι δεῖν, εἴτ' αὐτοὺς οὕτω τὰς γνῶμας ἔχειν ὡς, ἐάν τι δέη, πλευστέον εἰς ταύτας αὐτοῖς ἐμβᾶσιν. phil. 1, 44. οὐκέτι δεῖ λέγειν, ἀλλ' ἀπλῶς εἰρήνην ἀκτέον Chers. 91., κελύω πείθεσθαι τούτοις τοῖς φάσκουσι δεῖν ἐν ταῖς κοιναῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν, εἰ μὴ ἐκεῖνο νομίζουσιν, ὅταν μὲν λέγωσιν ὡς ἐμμενετέον τοῖς ἔρκοις cet. foed. alex. 215. εἰ μὲν τοίνυν ἐκείνων κατηγορεῖν βούλεται τις ἐν τῷ παρόντι δεῖ λέγειν ταῦτα, εἰ δ' ὑπὲρ ὧν ἐγὼ τούτου κατηγορῆκ' ἀπολογεῖσθαι, πάντα μᾶλλον ἢ ταῦτα λεκτέα. Mid. 527. — Quae omnino non reperiantur, ne longi sumus, sine locis, quibus cernantur vicaria, enumerabimus. ἀγνοητέος, ἀλωτέος, ἀπευκτέος, ἀποθετέος, ἀπολυτέος, ἀποσταλτέος, ἀπωστέος, αὐξητέος, βασικαντέος, βλασφημητέος, δακρυτέος, διγηγυτέος, διοικητέος, ἐθελητέος, ἐκπολεμωτέος, ἐξελεγκτέος, ἐπιδικαστέος, ἐπικρυπτέος, ζημιωτέος, θορυβητέος, κρατητέος, ληρητέος, ληστευτέος, μνησικακητέος, νεμητέος, παθητέος, παραχειμαστέος, προχειριστέος, σκοπητέος, συναρτέος, φεναμιστέος, ψηφιστέος. In eorum locum succedunt δεῖ, χρῆ, προσήκει, ἀνάγκη ἐστὶ, ἀναγκαῖόν ἐστι, δίκαιόν ἐστι. —

Particula II.

Adiectivorum verbalium in $\overline{\mu\omicron\varsigma}$ desinentium, quae vices in $\overline{\tau\omicron\varsigma}$ terminatorum tueantur, non ita multa apud Demosthenem inveniuntur et ea quidem vi potentiali praedita.

ἀγώγιμος qui abduci potest, proscriptus. ἐάν τις αὐτὸν ἀποκτείνῃ, ἀγώγιμον εἶναι. Arist. 624. γέγραπεν εὐθὺς ἀγώγιμον ἐκ τῶν συμμάχων εἶναι. Arist. 625. si ad socios confugerit, iure inde retrahi posse.

ἀμφισβητήσιμον quod dubitari potest. οὐκέτ' ἐν ἀμφισβητήσιμῳ τὰ πράγματα ἦν. cor. 274. βάσιμος τόπος locus, qui pedibus attingi potest. τούτῳ δ' οὐδένα ὁρῶ τῶν τόπων τούτων βάσιμον ὄντα. Aristog. 793.

εἰσαγώγιμον quod importari potest. δίκη εἰσαγώγιμος causa quae deferri et agi potest. παραγεγραμμένος μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. Zenoth. 882. et saepe. ἂ μὴ καταπλεῖν ὅλως οὗτος δεῦρ' ἐπραττε, ταῦτ' εἰσαγώγιμα τούτῳ ψηφισαίθε; Zenoth. 888. ea isti adducenda esse decerneretis?

ναυπηγήσιμος. ναυπηγήσιμα ζύλα foed. alex. 219. ligna ad naves aedificandas utilia, vel ex quibus naves aedificari possunt.

χρήσιμος utilis sexcenties.

Particula III.

De significatione adiectivorum verbalium in $\overline{\tau\omicron\varsigma}$ cadentium.

Significationes quattuor haec adiectiva, quae apud Demosthenem perpauca inveniuntur, vindicant, quarum principes passiva et potentialis; alterum locum Participii Praes. Act., tertium denique Part. Fut. Pass. obtinet vis.

Simplicia et parasyntheta omnibus illis significationibus uti possunt, ceterorum vis ex compositionis ratione pendet.

CAPUT I.

De vi potentiali et passiva simplicium et parasynthetorum.

Praeceptum primum in medio posuimus illud:

1. Adiectiva verbis finitima, quae sub sensus cadentia vel ab iis orta significant, potestate passiva praedita sunt.

2. Adiectiva verbis propinqua, quae animi motus atque agitationes exprimunt, potentialis sunt significationis.

§. 1. *Simplicia.*

A. Agminis primi sint, quae spectant res sensibus subiectas.

ἐγγυητός tamquam pignus datus, oppigneratus, desponsus. εἰπερ ἡ μὲν ἐμὴ μήτηρ μὴ ἦν ἐγγυητὴ μὴδ' ἠνέγκματο προῖκα cet. Boeot. 1016.

κληρωτός sorte creatus. καταλύσας ψηφίσματι κληρωτὴν ἀρχὴν cet. Androt. 608. τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς σπαράττων. Aristog. 785.

μισθωτός mercede conductus. άνθρωποι μισθωτοί. phil. 3. 124. μισθωτόν ἐγώ σε Φιλίππου πρότερον καὶ νῦν Ἀλεξάνδρου καλῶ. cor. 242.

ποιητός factus. οὐ γὰρ ἀγνοῶ, ὅτι τοῖς μὲν γένοι πολίταις ὑμῖν ἰκανόν ἐστι λειτουργεῖν, ὡς οἱ νόμοι προστάττουσι, τοὺς δὲ ποιητοὺς ἡμᾶς ὡς ἀποδιδόντας χάριν, οὕτω προσήκει φαίνεσθαι λειτουργοῦντας. Steph. 1125 ubi cives nati factis i. e. adscriptis opponuntur. ἐκκληρονόμει πολλὰ ἔτη ὡς ἂν ἐκείνου υἱὸς ποιητός. Loch. 1087 filius adoptatus.

ῥητός dictus, conductus. μίσθωσις ἦν γεγραμμένη καὶ λύσις τούτῳ παρ' ἡμῖν ἐν τινι ῥητῶ χρόνῳ. Pantaen. 967.

τακτός positus, constitutus. χρόνον τακτὸν στρατεύεσθαι. phil. 1. 45.

B. Quae animi funciones spectant.

ἀγαπητός optabilis, optandus, dignus qui optetur. ἀγαπητόν γὰρ, ἂν αὐτοὶ σώζωνται τούτων ἕκαστοι. phil. 3. 130. ἀγαπητόν ἦν τῶν ἄλλων ἕκαστῳ τίμης μεταλαμβάνειν. de rep. ord. 175. οὐ μὴν Νικήρατος γ' οὕτως, ὁ τοῦ Νικίου, ὁ ἀγαπητός, ὁ ἄπαις. Mid. 567. ubi in significationem abiit „unici filii.“ At unde haec vis? Est enim unicus et ob eam ipsam rem, „amabilis,“ dignus, quem parentes eximie ament.

βιωτός vitalis. οὐ γὰρ ἦν μοι δήπου βιωτόν τοῦτο ποιήσαντι. Mid. 554 vivere non licuisset. ζηλωτός admirabilis. σκεψασθ' ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀνελὼν ὡς ἀσεβῆ καὶ δεινὰ ἀντεπιγράψεν. Androt. 615 quam pulchras et admirabiles inscriptiones sustulerit.

θαυμαστός admirabilis. θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν ἔχειν οἴεσθε. phil. 4, 143. Eadem vi ol. 2, 18. 2, 19. 2, 24. cor. 300 et saepe.

χρήστος utilis, bonus sexcenties.

§. 2. Parasyntheta.

A. Quae sub sensus cadentia spectant.

ἀνάσπαστος eiectus. ὁ πράττων καὶ συνειδὼς ἄπανθ' ἅ Φίλιππος κατὰ βασιλείως παρασκευάζεται, οὗτος ἀνάσπαστος γέγονε. phil. 4, 139.

ἀνάστατος eversus, desertus. νῦν δὲ ὀρῶν Ἑλληνίδας πόλεις τὰς μὲν ὑβριζομένας τὰς δὲ ἀναστάτους γενομένας, δεῖνον ἡγεῖται cet. cor. 289. ἀνάστατος ἡ πόλις αὐτῶν γέγονε. fals. leg. 353.

ἀπόπληκτος consternatus, per metaphoram idem quod attonitus „verblüfft, vor den Kopf geschlagen.“ οὐχ οὕτως εἰμι ἄφρων οὐδ' ἀπόπληκτος ἐγώ. Mid. 561. μὴ γὰρ οἴεσθέ με οὕτως ἀπόπληκτον εἶναι. Phorm. 912.

εἰσποίητος adoptatus. ἐὼν τῷ οἴκῳ εἶναι τὸν Λεωκράτην υἱὸν εἰσποίητον τῷ Ἀρχιάδῃ cet. Leoch. 1086 et ibidem saepe.

ἐκδοτος traditus, expositus preisgegeben. πῶς οὐχὶ δεῖνόν ἐι, οἷς ὁ νόμος δέδωκεν, μετ' ἀσφαλείας ζῆν φυγοῦσι, τούτους ἐκδότους τις εἶναι γράφει. Arist. 633. τί γὰρ ἄλλ' ἐστὶ τὸ μεταποιεῖν ἢ ἔταν δίδῃ τις τὰς τιμωρίας καὶ τὸ λόγου τυχεῖν ἀναιρῶν ἐκδότους ποιῆ; causae dictione adempta expulsos facere. Arist. 640 et saepe.

ἔμφυτος innatus, insitus. ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦθ', ὡς εἴκοι, τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια οὐκ ἀνεκτὰ οὐδ' ἔμφυτα cor. 295.

ἐξαιρέτος exemptus. καὶ σιωπῶ θέρος καὶ χειμῶνα, ὡς οὐδὲν, διαφέρει, οὐδ' ἐστὶν ἐξαιρέτος

ώρα τις, ἣν διαλείπει. phil. 3, 124. οὐδὲν ἐξαιρετον οὐδ' ἴδιον πέποιήματι. cor. 319. τὴν Καρδιανῶν πόλιν, ἣν ἐν ἀπάσαις ταῖς συνθήκαις ἐξαιρετον αὐτῷ γέγραφε cet. Arist. 681. ἐξαιρετον ἡμῶν γενομένην τὴν οἰκίαν εἰς ταῦτα cet. Boeot. 1026.

ἐξόριστος exterminatus. εἴ τις ὑβρισθεὶς ὑπὸ τούτου δίκης ἀξιοῖ τυχεῖν καὶ μὴ σιωπᾶ τούτου ἐξόριστον ἀνηρῆσθαι cet. Mid. 548.

ἐπεισάκτος importatus. σίτω πάντων ἀνθρώπων πλείστῳ χρώμεθ' ἐπεισάκτῳ cor. 254. Lept. 466.

ἐπίληπτος comprehensus, morbo comitali afflictus. τοὺς ἐπιλήπτους φησὶν ἰᾶσθαι αὐτὸς ὢν ἐπίληπτος πάσῃ πονηρίᾳ. sese curaturum profitetur morbo comitali implicatos, ipse omni improbitate implicatus. Aristog. 794.

περιβόητος circumclamatus, pervulgatus. ταύτης ἤτης αἰσχρᾶς καὶ περιβόητου συστάσεως καὶ κακίας ἡ πόλις ἀνάιτιος γέγονεν. cor. 325. ὕμῶν οἱ πολλοὶ ἴσασιν· περιβόητος γὰρ ἡ πρᾶξις ἐγένετο. Boeot. 1011.

προσποιήτος affectus, per metaphoram simulatus. ἐγὼ δὲ τὰς μὲν τούτων προφάσεις καὶ τὰς προσποιήτους ταυτασί εἰχθρας οὐ λανθάνειν ὑμᾶς νομίζω. Theocr. 1334.

προὔπτος provisus. οὕτως ἀνόητον, ὥστ' εἰς προὔπτον κακὸν αὐτὸν ἐμβαλεῖν. ol. 3, 32.

σύγκλητος convocatus. σύγκλητος ἐκκλησία. fals. leg. 378.

ὑποπτος suspectus. ὑποπτος ἂν εἴη τοιοῦτό τι πράττων. class. 188.

B. Quae animi functiones spectant.

ἀνεκτός tolerabilis. οὐκ ἦν ταῦθ', ὡς ἔοικε, τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια οὐδ' ἀνεκτὰ οὐδ' ἔμφυτα. cor. 295. ἕτερος δ' οὐδεὶς ἔστιν ἀνεκτός αὐτῷ λόγος. non restat tolerabilis excusatio. Aristog. 774.

ἐπίχαρτος ex quo laetitia percipi, vel qui irrideri potest. μὴ ὑπερίδητέ με δι' ἔνδειαν τοῖς ἐμοῦ δούλοις καὶ τοῖς τούτου κόλαζιν ἐπίχαρτον γενόμενον. Steph. 1127.

ἐπονείδιστος detestabilis, ignominiosus. διὰ τὰς τούτων ἀπονοίας ἐπονείδιστον ἤδη τι πολιτεύεσθαι παρὰ τοῖς ἐπεικείσιν ὕμῶν ἔστιν. Aristog. 806.

καθεκτός qui coerceri potest. ἐτεθέατο θρασὺν ὄντα καὶ βδελυρὸν καὶ οὐδὲ καθεκτὸν ἔτι. Mid. 515.

καταγέλαστος ridiculus. ὑμεῖς δ' ἔρημοι καὶ ἡταπεινοὶ, τῇ μὲν ὠνίων ἀφθονίᾳ λαμπροὶ, τῇ δ' ὢν προσῆκε παρασκευὴ καταγέλαστοι. Chers. 106. ead. signif. phil. 4, 150., foed. alex. 213.

κατάπτυστος dignus, qui conspuitur, per metaphoram „detestabilis.“ ὥστε πάλιν μισθοῦται τὸν κατάπτυστον τουτονί. cor. 236. ead. signif. cor. 240. 293. fals. leg. 345. Mid. 559.

CAPUT II.

Exemplis enumeratis, quibus regulae firmentur, illa proferri opus est, quae in locum succedunt aut eorum adiectivorum, quorum significatio potentialis usu non fere celebretur, aut eorum, quae omnino desiderantur.

§. 1.

Quae vices tuentur eorum, quorum potentialis vis usu non fere celebrata esse videtur.

ἀκτος actus, allatus. οἶμαι ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι ὅσα μὴ δυνατὸν πρὸς ὑμᾶς ἀγαγεῖν ἔστι τῶν πεπραγμένων τούτων προκλήσεις εὐρέθησαν. Steph. 1106.

ἀναίρετος apud Sextum demum Empiricum invenitur et quidem significatione „qui creandi non habet vim.“ ἂ δ' οὐχ οἶοντ' ἦν ἀνελεῖν, ἐξ ἀνάγκης ὑπέλιπεν. Onet. 871.

γενητός factus. δεῖ δὲ χρημάτων καὶ ἀνευ τούτων οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῶν δεόντων ol. 1, 15. οὐ τοίνυν οἶοντ' ἀφανῆ τὴν γνῶσιν ὑμῶν γενέσθαι, οὐδ' ἀνεξέταστον εἶναι. Mid. 584. ἐὰν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δ' ἄστρα κάτω γένηται; οὐκ ἔστι τοῦτο γενέσθαι, μηδὲ γένοιτο. Aristog. 792.

ἐξοιστος elatus. ἂ μὲν οἶοντ' ἦν ἐξενεγκεῖν, ὄχρετο λαβῶν. Onet. 871.

θετός positus, tributus. τί ἂν τις ἄλλο ὄνομα ἔχοι θέσθαι τοῖς τοιούτοις; Laer. 932. οὐκ ἂν εἶχεν ὄνομα θέσθαι αὐτῷ. Macart. 1058.

κρατητός apud scriptores demum ecclesiasticos invenitur et quidem significatione „qui tenendus est.“ οὐκ ἔστι τῶν ἐξω τῆς πόλεως ἐχθρῶν κρατηῆσαι. Chers. 104. phil. 4, 148 οὐκ ἔνεστι τῶν τῆς πόλεως ἐχθρῶν κρατηῆσαι. phil. 3, 124.

λεκτός, ῥητός dictus. τοῦτ' οὐκ ἔνεστι εἰπεῖν τούτῳ. fals. leg. 363. Μειδίᾳ τούτων οὐδὲν ἔστ' εἰπεῖν. Mid. 526. οὐκ ἔνεστ' εἰπεῖν, ὡς οἶσθα, Arist. 635. ἄλλο οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. Timocr. 719. τοῦτο οὐχ οἶόντε, τοῦτ' εἰπεῖν. Steph. 1114. εἰ οἶοντ' εἰπεῖν. Con. 1261 sed nunquam εἰ ῥητόν. οὐκ οἶομαι λέγειν αὐτόν ἔξειν. Arist. 653. ἐγὼ δὲ τὸν λόγον ἡγοῦμαι τοῦτον οὐδὲ καθ' ἓνα λέγειν ἐνεῖναι τούτῳ. Timocr. 759.

ληπτός captus, coercitus. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοὺς ἐχθροὺς οὐκ ἔστι λαβεῖν ὑπὸ τοῖς νόμοις. Chers. 97. ἂν μὲν οὖν τὸν αἴτιον εἶπη τις, ὃν ἴσθε ὅτι λήψεσθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς. Chers. 97. quem sciatis inter vos ipsos comprehendi posse. οὐδὲ Δημάρετον τὸν καταλειφθέντ' ἡμῶν ἐπιτροπον λαβεῖν οἶόντε, ταῦτ' ἀποδείξω. Nausim. 987 πῶς οὖν οἶόντε τὸν ἐμὸν πατέρα χρήματα λαβεῖν ἐκ τῆς Παμφίλου οὐσίας; Boeot. 1015. Aliis quidem locis saepenumero potentiali utitur significatione, quum verbum per metaphoram ponatur, ita ut λήπτος idem sit, quod „comprehensibilis“, „probabilis.“

λυτός solutus. ἔργῳ πείραν ἔχων, ὅτε τῶν πρὸς ὑμᾶς οὐδὲν μὴ δυνήθη πρότερον λῦσαι. Aristocr. 680.

οικητός habitatus. ἔστι τὴν πόλιν οἰκείσθαι; Aristog. 777. num urbs habitari, administrari potest?

ὄρατός, ὀπτός visus. ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν συνθηκῶν ἐξεστὶν ἰδεῖν ἤδη, τίνες εἰσὶν οἱ παραβεβηκότες. foed. alex. 212. οὐκέτι προστίθημι ὅτι τῆς μὲν ὠμότητος, ἣν ἐν οἷς καθάπαξ τινῶν κύριος κατέστη Φίλιππος ἔστιν ἰδεῖν. cor. 304. οὐ μόνον ἐκ τῶν δογμάτων τούτων ἔστιν ἰδεῖν. fals. leg. 361. ἔστιν ἐκ τούτων ἰδεῖν, ὅτε οἱ πρόγονοι cet. fals. leg. 428. Mid. 528.

ποιητός factus. τοῦτο πρῶτον, ἢ νῦν οὗτοι ποιήσουσι, οὐκ ἔξεστι ποιεῖν παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις. Lept. 489. οὐχὶ δύναιντ' ἂν τοῦτο ποιῆσαι. Mid. 586. οὐ γὰρ ἄλλο γ' ἔλοις οὐδὲν ἂν ποιῆσαι. Phorm. 959.

ποριστός paratus. εἰ εὐπορος ἦν ὁ πάτηρ καὶ δύνατός πορίσαι cet. Theocr. 1332.

πρακτός factus. οὐ γὰρ ἔστι βουλευθείας χωμένους οὐδέποτ' οὐδὲν τῶν δεόντων πράξει. nunquam potest recte quidquam perfici. Chers. 102. ταῦτα πῶς ἔνεστ' ἐμοὶ πεπραχθῆναι τῷ μὴ παρόντι; Pantaen. 975. ἂ δ' ἀνευ μὲν δαπάνης οἶά τ' ἦν πραχθῆναι, ταῦτ' οὐκ ἡβουλόμην γίνεσθαι; fals. leg. 395. ἦν δ' οὐδὲν μᾶλλον μέγ' αὐτῷ καθ' ὑμῶν οὕτω πράξει. fals. leg. 443.

σωστός servatus. εἰ μὴ δυνατόν ὑπ' αὐτῶν εἶη σωθῆναι, ἀποκτείναιμ' ἂν ἐμαυτόν.
Eubul. 1320.

§ 2.

Vicaria significationis potentialis eorum, quae omnino desiderantur, sive res sensibus subiectas spectant, sive animi functionibus continentur.

ἀμυντόν (ἀμυντέον) propulsari potest. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις τρόπος ἦν δυνάμει, ὥς τοὺς βαρβάρους οἴοντες ἦν ἀμύνασθαι. class. 180. εἰ παραλιπῶν ἐγὼ τὸν καιρὸν ἐν ᾧ διὰ τὸ τὸν πατέρα ζῆν ἐξεστὶ μοι τοῦτον ἀμύνασθαι cet. Theocr. 1322.

ἀνακτόν (ἀκτόν) in altum vehi potest. οὔτε ναῦν οὔτε ναύκληρον οὔτ' ἐπιβάτην ἐστ' ἀναχθῆναι. Phorm. 922.

ἀποδοτόν (ἀποδοτέον) reddi potest. οὐχ' οἴοντ' ἀποδεδύσθαι τὴν προῖκα, ταῦτ' ἤδη πειράσσομαι διδάσκειν ὑμᾶς. Onet. 869. οὐ μόνον τοῦτο δεῖξομαι, ὡς οὐκ ἀπέδωκεν, ἀλλ' ὡς οὐκ ἐξῆν αὐτῷ ἀποδοῦναι. Phorm. 918.

ἀποληπτόν (ληπτόν) recuperari potest. οὐδὲ τ' ἀρχαῖα ἀπολαβεῖν δυνάμεθα Dionysod. 1292.

ἀποπλευστόν (πλευστέον) ex portu solvi potest. ἐξεστὶ ἀποπλεῖν ἐκ τοῦ λιμένος τούτου, ὅποι ἂν τις βούληται καὶ ὀπηνίκα ἂν δοκῇ αὐτῷ Laer. 932.

δεικτόν, ostendi, probari potest. οὐ γὰρ ἐξεῖ δεῖξαι. fals. leg. 367. ὅτι μεγάλοι κίνδυνοι περιεστᾶσιν ἐκ τούτων τὴν πόλιν ῥᾶδιον δεῖξαι. fals. leg. 367. καὶ τοῦτο ἐκ βράχους λόγου ῥᾶδιον δεῖξαι. phil. 3, 117.

διαγνωστόν (διαγνωστέον) diiudicari potest. πάνυ ἀπλοῦν ἐστὶ διαγνώσθαι ὑμῖν ὑπὲρ ταύτης τῆς δίκης. Dionysod. 1293.

διακρουστόν (διακρουστικός) repudiari, eludi potest. ἤδει γὰρ ἐκεῖνο, ὅτι τὰς ἄλλας αὐτῶν φυλακὰς ἐστὶ πολλαχῆ διακρούσασθαι. Timocr. 711. οὐκετ' ἐνῆν αὐτῷ διακρούσασθαι. Boeot. 1006.

διαπρακτόν (πρακτόν) confici potest. πάντ' ἐστὶν ἐν ἡμῖν μιᾷ ψήφῳ διαπράξασθαι. Mid. 586. ὅτι μὲν οὖν καὶ παρὰ τοὺς νόμους καὶ παρὰ τὸ δίκαιον δύναται διαπράττεσθαι. Callipp. 1244.

ἐγκαταλειπτόν (καταλειπτέον) relinqui potest. ἀδύνατόν ἐστιν ὑἰὸν γνήσιον ἐγκαταλιπεῖν, ἐὰν μὴ γόνῳ γεγονώς ἢ τινί. Leochar. 1099.

ἐκδυτόν exui potest. (δύτης) ὑφαίρετόν (αἰρετόν) expilari potest. οὐκ ἂν οἴοσθ' εἶη πάντας ἐκδύειν οὐδὲ τὰ πάντων ὑφελέσθαι. Timocr. 763.

ἐξαπατητόν (ἐξαπατητέον), πειστόν (πειστέον), decipi, pellici potest. ἐκεῖνος ὅσους ἢ πεῖσαι χρήμασι Θηβαίων ἢ ἐξαπατηῆσαι ἐνῆν, ἅπαντας εὐτρέπισται. cor. 286 et ibid. τοὺς ἐναντιουμένους οὐδαμῶς πεῖσαι δύναται.

ἐξελεγκτόν (ἐλεγκτόν) coargui potest. ταῦτα τοίνυν καὶ πόλλ' ἐνῆν ἐξελέγχειν καὶ διδάσκειν. fals. leg. 354.

ἐξεταστόν (ἐξεταστέον) exquiri potest, dignum, quod exquiratur. τὰ μὲν περὶ τᾶλλα οὐκ ἄξιον ἐξετάσαι νῦν. phil. 4, 145.

ἐπιδεικτόν (ἐπιδεικτέον) ostendi potest. τίν' ἄλλον ἂν δύναίτο ἐπιδειξαι τρόπον ἢ τὸν αὐτόν ἐμοί cet. Eubul. 1316.

ἐπιστόν (ἀποιστέον) afferri, accommodari potest. τοῦτο δ' οὐκ ἐστ' ἐπενεγκεῖν ἄλλη πόλει πλὴν ἢν ἄν φεύγη. Arist. 636.

ιστόν (ιστέον) sciri, intelligi potest. καὶ τὴν μὲν διαθήκην ἠφανίκατε, ἐξ ἧς ἦν εἰδέναι περὶ πάντων τὴν ἀλήθειαν. Aph. 2, 838. ἐξ ὧν ἐστὶν ἡμῖν εἰδέναι cet. Eubul. 1305.

καταφρονητόν (καταφρονητέον) contemni potest, contemnendum. ἡ Μακεδονικὴ δύναμις αὐτὴ καθ' αὐτὴν ἀσθενὴς ἐστὶ καὶ εὐκαταφρόνητος. ad Phil. ep. 154.

κολαστόν (κολαστέον) puniri potest. ἂν δὲ τοιοῦτον λέγῃ τις, ὃν κρατήσαντας τοῖς ὅπλοις, ἄλλως δ' οὐκ ἐστὶ κολάσαι. Chers. 98.

πολεμητόν (πολεμητέον) bellum inferri, superari potest, εἰ δὲ τις τὸν Φίλιππον ὄρων εὐτυχοῦντα φοβερόν εἶναι νομίζει καὶ δυσπολέμητον ad Phil. ep. 156.

φυλακτόν (φυλακτέον) custodiri potest. ἂ καὶ κολάζειν καὶ φυλάττειν τοὺς ἀρπάζοντας ἐφ' ὑμῖν ἐστὶ. phil. 4, 146.

ψηφιστόν (ψηφιστής) pronunciari, decerni potest. ἔν' ἡμῖν ἐξῆ τὰ δίκαια ψηφίζεσθαι. Timoer. 711.

Quae regulas supra positas non sequuntur, sunt: θνητός saepenumero „mortalis“, φορητός „ferri potest“ βήτός „dici licet“. καὶ βοῆς βήτὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων. vociferaris fanda et infanda nominans. cor. 268. οὐ γὰρ ἐστὶ φορητός ἄνθρωπος. Mid. 578. translatione quadam explicari potest.

CAPUT III.

De reliquis simplicium et parasynthetorum significationibus et de synthetorum vi atque natura.

§. 1. Simplicia et parasyntheta.

Acquiescamus hoc loco in illis recensendis, quae sint vel significationis Part. Fut. Pass. vel „dignus, qui.“ ἐπονείδιστος dignus, qui contumelia afficiatur. μὴ λέγε, ὡς καλὸν εἰρήνην, ἀλλ' ὡς οὐχ αἰσχρὰ καὶ ἐπονείδιστος. fals. leg. 449. ζηλωτός dignus, cui invidetur. πόλεις μεγάλας εἰληφέναι καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ζηλωτὰ μὲν ἐστὶ. fals. leg. 361. θαυμαστός dignus, quem admiremur. ἐν μὲν ἐγωγε πρώτον ὑπάρχειν φημί δεῖν, ὥπως, εἴτε τις cet. — τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην μὴ λύων τοῦτο ποίησαι, οὐχ ὡς θαυμαστὴν οὐδ' ὡς ἀξίαν ὑμῶν pac. 60. pacem non tanquam aut nobis aut quam admiremur dignam; καταράτος exsecrandus. ὦ καταράτε καὶ γραμματοκύφων, σὺ μὲν τῆς παρὰ τούτων τιμῆς ἐμ' ἀποστερῆσαι βουλόμενος cet. cor. 297.

§. 2.

A. Adiectiva, quae particulae α subiuncta sunt.

a) Signif. potent. ἀπιστος incredibilis. ol. 1, 16. ἀνυπέμβλητος insuperabilis. ol. 2, 23. ἀμύθητος ineffabilis, immensus. ἀδιάλλακτος implicabilis. Chers. 100. ἀνείκαστος non comparabilis, incredibilis. Chers. 101. phil. 4, 135. ἀνηνύτον quod perfici non potest, irritum. Megal. 208. ἀδιήγητος ineffabilis. foed. alex. 219. ἀμέμπτos qui reprehendi non potest cor. 300. ἀήττητος insuperabilis. cor. 309. ἀνήκεστος qui sanari non potest. fals. leg. 372. cetera.

b) Signif. pass. ἀνεξέταστος non exquisitus. ἀόριστος non definitus. ἀτακτος inconditus, ἀδιόρθωτος incorrectus. phil. 1, 50. ἀσύνητακτος incompositus. rep. ord. 170. ἀτιμώρητος inultus. fals. leg. 368. ἀπαίδευτος ineruditus. Lept. 493. cetera.

c) Signif. Part. Praes. Act. *άνόητος* non intelligens, stultus ol. 1, 16. 2, 32 et saepe *ἀφύλκτος* necopinans. phil. 1, 24. *ἀναίσθητος* insipiens. pac. 61 *άνόητος* fructum non percipiens cor. 275. *ἀπρόσκεπτος* non considerans, imprudens. cor. praef. 1232 cetera.

d) Signif. Part. Perf. Act. *ἀναμάρτητος*, qui nihil deliquit. ὅτι μὲν τοίνυν ὁ Χαρίδημος οὔτε τῶν ἀναμάρτητων ἐστὶ πρὸς ὑμᾶς οὔτε τῶν cet. Aristoer. 661. *ἀστράτευτος* qui militia non functus est, vel signorum desertor. πατραλοίαις καὶ τοῖς ἀστρατεύτοις βοηθοῦντα τέθεικε τὸν νόμον. Timocr. 732. *ἀνώμοτος* non iuratus. ἄρ' οὖν τῷ δοκεῖ συμφέρειν τῇ πόλει τοιοῦτος νόμος, ὃς δικαστηρίου γνώσεως αὐτὸς κυριώτερος ἐσται καὶ τὰς ὑπὸ τῶν ὁμωμοκότων γνώσεις τοῖς ἀνωμότοις προστάξει λύειν; Timocr. 725 ubi evidentissime illa significatio cernitur.

B. Quorum pars prior particula. εὖ.

a) Signif. potent. *εὐμνημόνευτον* quod memoria facile comprehendi potest. τὰ μὲν οὖν περὶ τοῦ πράγματος δίκαια βραχέα ἐστὶ καὶ εὐμνημόνευτα. Dionysod. 1296.

b) Signif. Part. Fut. Pass. *εὐκαταφρόνητος* contemnendus; οὔτοι παντελῶς εὐκαταφρόνητόν ἐστι. phil. 1, 45. ὑμᾶς ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις χαλεπούς, ἐν δὲ ταῖς παρασκευαῖς ταῖς τοῦ πολέμου ῥαθύμους καὶ εὐκαταφρόνητους. Chers. 97.

c) Signif. Part. Praes. Act. *εὐτακτος* ordinem servans, obediens. ἐγὼ ὑμῖν εὐτακτον καὶ χρήσιμον ἐμαυτὸν παρέσχον. Polycl. 1226.

C. Adiectiva nominibus et numeralibus subiuncta.

a) Signif. pass. *αὐθαίρετος* ultro electus. *αὐθαίρετον* αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν. fals. leg. 424. *χρυσόπαστος* auro ornatus. Pocl. 1217. *αἰχμάλωτος* bello captus. phil. 1, 49. *δοριάλωτος* bello captus. cor. 181. *χειροποίητος* manu factus. phil. 2, 71. *ἀργυρόνητος* argento emptus. foed. alex. 212.

b) Signif. Part. Praes. Act. *αὐτεπάγγελτος* se ultro offerens. τὸσαύτην καλίαν ὑπάρξει, ὥστε τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπάγγελτους ἐθελοντὰς παραγορῆσαι Φιλίππῳ. cor. 247.

c) Signif. potent. *τρισεκτάρατος* ter execrabilis. Aristog. 794.

Adiectivorum a loquulari particula *δυσ* inductorum exempla non inveniuntur, nisi duo. *δυσπολέμητος* quod iam commemoravimus III. 2, § 2. et *δυσκατάπαυστος*. *δυσκατάπαυστον* δὲ τι κινδυνεύει πρᾶγμα εἶναι πονηρία. id improbitatis est, ut difficile reprimi possit. Aristog. 785.